

Forsvarets farlige strategi

Forsvarsmeldinga NOU 2023:14 – med undertittelen «Forsvar for fred og frihet», åpner med å påstå at Russland gikk til fullskalakrig mot Ukraina i februar 2022. At 200.000 soldater skal ha vært en fullskalakrig, rimer ikke. Derfor kommer Ibsens utsagn meg i hu: "Når utgangspunktet er galest, blir resultatet titt originalest". Så er da og meldinga skrevet som en politisk bestilling for å øke bevilgningene til NATO.

Forsvarskommisjonen konstruerer et fiendebilde på USA sine premisser og legger opp planene for det norske forsvar ut fra det. Derfor tar de heller ikke oppgjør med feilene de sjøl kritiserer. Vi har skrotet verneplikten som var laget for å forsvare vårt eget territorium. I stedet ble et spesialisert forsvar formet for å bistå USA i deres krigsoperasjoner langt utenfor våre landegrensener. Det bør være nok å minne om vår deltagelse i Libyabombingen. Å vise oss som «en god alliert» ble hovedfokus for Regjering Stoltenberg og Stortinget. Og belønninga ble bl.a. at Stoltenberg ble generalsekretær. Så har vi også deltatt i minst 8 USA-initierte kriger i andre verdensdeler, mot stater som aldri har angrepet oss. Samtidig har vårt eget hjemlige forsvar forfalt.

Meldinga antyder at Norge ikke helt kan stole på artikkel 5 i Atlanterhavspakten. Den sier at USA sitt Kina-fokus kan føre til at USA i en krisesituasjon lar være å prioritere Norge. Vi må styrke vårt eget forsvar for å klare oss selv. Dette utsagnet burde debatteres grundigere. Er det en falsk trygghet å lite på USA?

Vi vil aldri kunne bygge opp et militært forsvar som kan måle seg mot noen stormakt. Heldigvis er den militære styrken på Kolahalvøya ikke beregna på å ta Norge. Vi må heller ha en annen strategi, som sivil motstand. Videre må vi bygge på den baseavtalen som har sikra oss fred på grensa mot Russland i alle år. Vi bør ikke framstå som en trussel mot vår nabo i øst. Vi må kunne si med overbevisning at vi har nasjonal kontroll på all militær virksomhet i Norge.

Det er de amerikanske baser, båter og fly på norsk territorier som gjør oss til et militært mål. Kommisjonen drøfter ikke den problemstillinga. De framstiller Russland som en vedvarende og stor trussel mot Norge. Likevel beskriver de Russland som kraftig svekka av Ukrainakrigen. Så svekka at de kaller Russland for en ydmyket stat, og mener at den er farligere og mer brutal. Kommisjonen spiller på frykt og ser på det som en effektiv metode å få oppslutning om de økte militære ressursene som de ønsker skal settes inn på forsvarsbudsjettet de neste tiårene.

Det kan tenkes at en annen politikk ville gitt oss en langt større trygghet. En politikk der vi unngår at Russland blir en brutalisert og ydmyket stat? Der vi våger å stå på våre prinsipper som at vi er mot klaservåpen. Når USA nå vil sende klaservåpen til Ukraina, kunne vi protestert. Men det gjør hverken regjeringa, utenriksministeren eller generalsekretæren. Dermed signaliserer vi til vår nabo i øst at vi bare er en vasallstat for USA. Det er farlig.

Jeg vil gjøre Fredrik S. Heffermehls ord til mine. «*Vi lever med en sikkerhetspolitikk som kan bli vår død. Den garanterer evig usikkerhet og økende fare for utslettelse. Vil vi overleve må vi fri oss fra den militære okkupasjon av verden, ikke la verden styres av interesser som ønsker alt annet enn fred.*»

Fred og frihet må bygges på dialog, samarbeid og tillit. Det kan aldri bygges på trusler, opprusting og våpenkappløp. Våpen må brukes for å være avskrekkende. Det er logikken bak våpnene, også atomvåpen.

Frode Bygdnes